

ca. 12.9.1860

AFSENDER

Georgia Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

København

Modtagersted:

Hellebæk

Omtalte personer:

Ernst Bruun

Adolph Victor Freund

Gitte Høyen

N.L. Høyen

Georgia Skovgaard

Joakim Skovgaard

Niels Skovgaard

P.C. Skovgaard

Arkivplacering:

Mappe 4 nr. 07

DOKUMENTINDHOLD

Georgia har forsøgt at tale med den lille Joakim Skovgaard om døden. Hun skriver til P.C. Skovgaard at han reagerede med gråd og råbte efter sin afdøde bedstemoder.

TRANSSKRIFTION

Mappe 4 nr 7

Til

Hr Landskabsmaler Skovgaard

Hellebæk pr Helsingør

Søndag Aften

Min kjære stakkels Mand! Hvor Du godt kunde have blevet hos os i disse fæle Dage og, hvor er det trist at tænke paa, at Du sidder ene derude og kukkelurer! Eller slaar Du Dig maaske løs, gaar paa Jagt med Bruun og paa Kroen at høre Nyt, og saadan noget? Du har vel slet ikke kunnet male, ikke engang paa Kaisers, det er vel alt for mørkt i Stuen; det faldt mig ind, om Du maaske havde faaet et Værelse paa Gaarden til at male i. Ja! Vi har det da ganske godt, og jeg er meget glad ved at have mine Dreng paa det Tørre, saadan som det nu er, for det regner ned til os, jeg saae igaar, det kom fra Malerstuen formodentlig i Omegnen af det store Vindue til Gaarden, jeg har sendt Bud efter Mureren; der er ingen Skade skeet. Du leer vel af mig, men jeg har sadt Hængelaas for Gaardøren, den er værre end

-2-

jeg troede, man kan trække den op uden mindste Anstrengelse. Her var en Politimand i næsten tre Timer og Onkel Schouw var paa samme Tid og da de var gaaede var jeg saa søvnig saa jeg var glad ved at komme i Vandet med Joakim. Onkel og Fanny vilde have besøgt os, men godt var det der ikke blev noget af, for de havde tænkt de kunde ligge hos os; hvor mennesker kan være ubetænksomme.

Idag har jeg været i Kirke, hos Høyens, Vinthers og Møllers, alt godt og vel.

Da vi igaar var hos Fru Fr. var vi meget forundrede over at Joakim ikke nævnede Bestemoder, ikke engang, da han var inde i hendes Stue; men om Eftermiddagen spurgte han mig paa een Gang "hvor boer Bestemor", dengang faldt det hen; men da jeg nu for lidt siden kom hjem og fortalte at jeg havde mødt Fru F. og Victor ved Søen, spurgte han om B. var med, og da jeg svarede nei spurgte han med stigende Spænding hvor da B. var. Jeg måtte enten have løiet eller ogsaa forsøge at gjøre ham det lidt

begribeligt, jeg valgte naturligvis det sidste

-3-

saameget mere, som jeg i lang Tid har været bekymret for at finde det rette Øieblik til at begynde at tale med ham om Gud, jeg syntes det maatte komme af sig selv, men jeg var dog bange for at vente for længe, og derfor bad jeg idag i Kirken om et Vink. Han begreb naturligviis kun meget lidt af hvad jeg sagde, men det er Begyndelsen; Det gjorde dog stærkt Indtryk paa ham, han var hele Tiden paa Nippet til at græde; han ville vide om B. kunde snakke, om hun havde [?Skjørt] paa, og om Vor Herre havde et [?] Men tilsidst blev Graaden voldsom og han raabte i et væk "jeg vil have B." Saa maatte jeg afbryde det med en Pære og Nødder. - Da Kudsken igaar kom efter Penge udbrød han "er Skovgaard der! Niels kjender Fuglene paa Loftet.

Det er nok omtrent det vigtigste jeg har oplevet. Gid jeg kun vidste at Du ikke gaaer og bliver mismodig. Jeg er saa glad og lykkelig ved alt hvad Gud har givet mig; saa Du maa strax reise herind, naar Du mærker det onde i Dig, at jeg kan hjælpe Dig at jage det bort. Bliver Du ikke færdig saa kan Du vel blive det til næste; Du kan være vis paa Du har nok til denne Vinter, Din hengivne lille Kone.

T. 1

H. Landstads v. Skovgaard

Hellebæk per

Helsingør

Sunday Aftern

Min kjære fædres Mand! hvor Du godt
kunde have blevet hos os i disse gode
Dage og, hvor det er trist at tænke paa,
at Du giver ene derude og kikke ind,
eller paa Du Dig maaske løs, gaar paa
fart med Braun og paa Koen ~~og~~ at
høre Blyt, og faa noget. Du har vel
flet ikke kunnet male, ikke engang
paa Kiepers, det er vel alt for mørkt
i Stuen; det faldt mig ind, om Du maaske
haarde faaet et Værelse paa Gaarden til
at male i. Na! vi har det de gamle
gast, og jeg er meget glad ved at have
mine Drenge paa det Tørrer, saadan
som det nu er, for det regner. med til
os, jeg saa, gaar det kom fra Kaler.
Hver formodentlig i Omegnen af det store
Vindue til Gaarden, jeg har sendt Bud
efter Kurenen; den er ogsaa snart færdig.
Du leer vel af mig, men jeg har fast
Hængelaas for Gaardøren, den er vorre end

[illegible]